

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLÓGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)



ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП*

*“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”*

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 27.03.19)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. “Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і національної практики”, 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Приказка С. І., Моронюк О. В., Антонюк І. І. Інновації в закладах вищої освіти — основа ефективності господарювання в сучасних умовах	413
Гончаренко Є. Ю. Професійно-орієнтоване навчання перекладу ділової німецької мови у недержавному вищому навчальному закладі	416
Кобржицький В. В. Інтенсифікація вивчення іноземних мов студентами — майбутніми менеджерами міжнародного туризму як засіб підвищення їхньої конкурентоспроможності на ринку праці	420
Тьорло В. О., Вдовенко О. С. Проблеми підвищення ефективності транспортування вантажів і поштових відправлень компаніями України та значення недержавних закладів освіти у їх вирішенні	424
Тьорло В. О., Терещенко О. Г. Дослідження проблем модернізації управління імпортною діяльністю українських компаній на ринку електронних компонентів в НН ІМЕФ МАУП	427
Охман О. В. Вища освіта для осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі: сучасний погляд	430
Бортник В. А. Теоретико-методологічний аналіз дослідження честі та гідності особи як об'єкта злочину	433
Міхатуліна О. М., Ковальов А. В. Іпотека як особливий вид застави за цивільним законодавством	436
Кабанова І. А. Сутність та особливості вітчизняного податкового регулювання	439
Сєров С. Л. Щодо змістовного наповнення понять “державний нагляд” і “контроль” господарської діяльності	443
Літвінов О. П., Логвінов Ю. В. Транспортний менеджмент та інформаційні технології	446
Кравцов М. О. Проблеми розвитку механізму забезпечення конституційного права громадян на інформацію	450
Печенюк С. І. Гендерні аспекти розвитку вищої освіти в Україні: підготовка жінок- військовослужбовців у вищих військових навчальних закладах	453
Пономаренко А. О. Підготовка фахівців у сфері електронного урядування та інформаційних технологій як форма організації державного управління	456
Майсара Алкум Практические методы мониторинга и оценки эффективности взаимодействия государства и гражданского общества	458

С. І. ПРИКАЗКА

канд. екон. наук, дир. Чернівецького інституту МАУП

О. В. МИРОНЮК

канд. екон. наук, доц., викл., Чернівецький інститут МАУП

І. І. АНТОНЮК

заст. директор, викл., Чернівецький інститут МАУП

ІННОВАЦІЇ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ — ОСНОВА ЕФЕКТИВНОСТІ ГОСПОДАРЮВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується проведенням соціально-економічних і політичних ліберальних реформ, спрямованих на формування і розвиток цивілізованих ринкових відносин, в яких особливе місце займає сфера освіти, що активно модернізується. В умовах сьогодення в усьому світі активний розвиток держави залежить від його можливості вводити і досліджувати прогресивні технологічні процеси, нові ринки, формувати нові знання і людський капітал. В умовах глобалізації не можна здійснити “науковий, технологічний, інформаційний прорив” і при цьому залишитися в стороні від цих процесів.

Згідно Закону України “Про інноваційну діяльність”, інноваційна діяльність — діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [1].

Інноваційна діяльність у сфері господарювання — діяльність учасників господарських відносин, що здійснюється на основі реалізації інвестицій з метою виконання довгострокових науково-технічних програм з тривалими строками окупності витрат і впровадження нових науково-технічних досягнень у виробництво та інші сфери суспільного життя [2].

У 2006 р. на Міжпарламентській асамблеї держав — учасниць СНД був прийнятий Модельний закон про інноваційну діяльність, де інноваційна діяльність — діяльність, що забезпечує створення й реалізацію (уведення в цивільний оборот) новацій (нововведень) і одержання на їхній основі практичного результату (нововведення) у вигляді нової продукції, нового способу проведення (технології), а також реалізованих на практиці заходів організаційного, виробничо-технічного, соціально-економічного й іншого характеру, що виявляють позитивний вплив на сферу проведення, суспільні відносини й сферу керування суспільством [3].

Інноваційна діяльність — вид діяльності, пов’язаний із трансформацією ідей у технологічно нові або вдосконалені продукти або послуги, впроваджені на ринку, у нові вдосконалені технологічні процеси або способи проведення (передачі) послуг, використані в практичній діяльності. Інноваційна діяльність припускає цілий комплекс наукових, технологічних, організаційних, фінансових і комерційних заходів, і саме у своїй сукупності вони призводять до інновацій [4].

Таким чином, інновація — це не будь-яка новизна, а тільки та, яка максимально збільшує продуктивність діючої системи. Новизна інновацій оцінюється за технологічними параметрами, а також з ринкових позицій.

Зростання конкуренції на ринку освітніх послуг вимагає впровадження інновацій в діяльності закладів вищої освіти, особливо недержавної форми власності, які знаходяться на самозабезпеченні.

Інноваційна спроможність ЗВО — це його можливість створювати нові знання; вести наукові розробки; організувати виробництво; здійснювати інноваційне випереджаюче навчання студентів; постійна орієнтація на розробки складної науково-технічної продукції відповідно до потреб економіки.

Відповідно метою закладу вищої освіти будь-якої форми власності як суб'єкта економічної системи з одного боку є збереження культурного та освітнього потенціалу країни, з іншого — він виступає найважливішим суб'єктом економіки — товаровиробником інтелектуальної продукції та освітніх послуг.

На сьогоднішній день зростання попиту і пропозиції на ринку освітніх послуг — результат не просто загострення конкуренції, це потреба в новому, динамічному кадровому потенціалі, що стимулює вузи до вдосконалення і перетворення своєї діяльності. Недержавні ЗВО повинні бути орієнтовані не тільки на інновації, але в процесі своєї освітньої, наукової, дослідницької діяльності виділяти інноваційну складову. Цього можна досягти за допомогою розвитку інноваційної діяльності, яка включає в себе всі ці види діяльності (освітню, наукову, дослідницьку), має різноманітний і багатоаспектний характер. Інноваційна діяльність вищого навчального закладу спрямована на вирішення наступних завдань:

- створення і організацію виробництва нової або з новими споживчими властивостями продукції (товарів, робіт, послуг);
- створення і застосування нових або модернізацію існуючих способів (технологій) її виробництва, поширення і використання;
- застосування структурних, фінансово-економічних, кадрових, інформаційних та інших інновацій (нововведень) при випуску та збуті продукції (товарів, робіт, послуг), що забезпечують економію витрат або створюють умови для такої економії;
- розвиток і вдосконалення національної та регіональної інноваційної системи;
- ефективне і раціональне використання інтелектуальних ресурсів вузу;
- формування стійкого інтелектуального потенціалу, здатного ініціювати та реалізовувати інноваційні проекти різної складності і спрямованості;
- комерціалізацію науково-дослідних ідей, оригінальних інноваційних проектів;
- розширення спектра робочих місць і баз практики для студентів, магістрантів і аспірантів на основі створення фірм і спільних підприємств, в тому числі з вузами інших країн;
- підвищення рівня підприємницької культури і підготовка висококваліфікованих кадрів у сфері малого і середнього бізнесу.

Інноваційна діяльність недержавних закладів вищої освіти повинна включати в себе також створення власної інноваційної інфраструктури та здійснювати активну діяльність стосовно формування регіональної інноваційної інфраструктури. В галузі інноваційної діяльності вищої школи простежуються наступні основні тенденції:

- безперервний інноваційний цикл від фундаментальних, пошукових і прикладних досліджень до реалізації в промисловості наукомісткої продукції і технологій;

- спрямованість на комерціалізацію результатів досліджень; підготовка, перепідготовка та підвищення рівня кваліфікації кадрів, які працюють в умовах інноваційної економіки;
- підтримка інноваційних проектів і досліджень позабюджетними джерелами фінансування;
- створення і підтримка інноваційних інфраструктур у закладах вищої освіти, регіонах і ін.

Так, впровадження інноваційних процесів в ЗВО направлено на розвиток особистісного потенціалу, орієнтованого на успішне застосування своїх можливостей в різних сферах економіки, що є способом забезпечення модернізації всієї системи вищої освіти, підвищення його якості, ефективності та доступності.

Успішна інноваційна діяльність ЗВО — результат ефективної роботи інноваційної інфраструктури (технопарків, бізнес-інкубаторів, інноваційних технологічних центрів, центрів трансферу технологій, служб по захисту інтелектуальної власності, сертифікації та ін.), що забезпечить послідовну реалізацію етапів інноваційного циклу по створенню та просуванню нових продуктів і технологій на ринок.

Таким чином, ефективність інноваційної діяльності ЗВО сприятиме зміцненню його конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг і технологій, а також матеріально-технічної бази освітнього процесу і наукових досліджень, підвищенню якості навчання, збереженню кадрового потенціалу та підтримці наукових шкіл і напрямків.

Джерела

1. Закон України “Про інноваційну діяльність” від 04.07.2002 р. № 40-IV (з чинними змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV (з чинними змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Модельный закон об инновационной деятельности. Принят на двадцать седьмом пленарном заседании Межпарламентской ассамблеи государств — участников СНГ: Постановление № 27–16 от 16 ноября 2006 г. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://zakon.rada.gov.ua>
4. Гордієнко С. Г. Інноваційна діяльність: проблеми, сутність, змістовні складові та напрями удосконалення / С.Г. Гордієнко // Часопис Академії адвокатури України. — 2014. — Т. 7. — № 2. — С. 15–32.